

[Landbrugsministeren.]

opkræves i Henhold til Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, kan ydes et Tilskud til Studeproduktionen, nemlig 10 Øre pr. kg til Stude, som sælges paa de jyske Markeder, og som har en Vægt af mindst 450 kg. Der er dog tilføjet en Undtagelsesbestemmelse, som lyder saaledes:

„Undtagelsesvis kan Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet, naar særlige Forhold taler derfor, udrede et mindre Tilskud end fornavnt.“ Denne Undtagelsesbestemmelse tænkes ikke anvendt ret ofte. Det er Meningen, at man i Almindelighed skal give det Tilskud af 10 Øre pr. kg, som her er Tale om, for derigennem at støtte Kødproduktionen i disse Egne, som har været udsat for store Vanskeligheder paa Grund af de lave Kødpriiser. Men naar man har tilføjet Undtagelsesbestemmelsen, er det, for at man kan foretage en saadan Nedsættelse, hvis det viser sig, at Prisforskellen paa de forskellige Markeder for Kreaturer af samme Klasse er uforholdsmæssig stor; saa er det Meningen, at man skal kunne benytte Bestemmelsen for derigennem at udligne den eventuelt meget store Prisforskel, der kan opstaa. Men, som sagt, det er en Undtagelsesbestemmelse, som det ikke er Meningen man vil anvende, hvis det ikke er absolut nødvendigt.

I § 1, 3die Stykke, findes den anden Ændring i Forhold til den tidligere Ordning. Den angaar Afgiftens Størrelse, der tidligere var 10 Kr. pr. Kreatur, baade voksne Kreaturer og Fedekalve. Her foreslaas det, at Afgiften fastsættes til 20 Kr. for voksne Kreaturer og 15 Kr. for Fedekalve; dog kan Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet, hvis man skønner, det er nødvendigt, forhøje Afgiften for Fedekalve fra 15 til 20 Kr.

Kapitel IV, som omhandler Svineproduktionen, er blot en Forlængelse til Udgangen af 1934 af den gældende Svine-reguleringslov, hvorefter Landbrugsministeren bemyndiges til sammen med Landbrugsraadet at regulere Svineproduktionen. De andre 3 Kapitler foreslaas at skulle gælde til Udgangen af Oktober Maaned 1934.

Det er jo en ret omfattende Bemyndigelse, der her gives til Hævning af Priserne paa visse Landbrugsprodukter og til Regulering af Produktionen. Jeg tror, det

er af stor Betydning for Landbruget og for hele Samfundet, at man faar disse Foranstaltninger gennemført, men jeg vil tilføje, at man naturligvis ikke kan regne med, at Gennemførelsen af disse Foranstaltninger vil skabe et Slaraffenland for dansk Landbrug. Jeg tror, at det, saa længe vi har en Verdenskrise af det Omfang og den Betydning, som vi har, er umuligt her i Landet at gennemføre Foranstaltninger, der bevirker, at vi alle sammen faar det godt. Det er umuligt med den Handelsforbindelse, vi har med Omverdenen, saa afhængige vi er af Omverdenen, at ordne det saadan, at vi bliver uberørt af Verdenskrisen. Men jeg tror, at det, der her foreslaas, hvis det gennemføres, vil betyde en ikke ringe Lempelse af de vanskelige Forhold for mange Mennesker her i Landet, og jeg vil derfor anbefale det til en villig og meget hurtig Behandling i det høje Landsting.

Socialministeren (Steincke): Under Henvisning til den af min Kollega Landbrugsministeren givne Begrundelse tør jeg ogsaa nøjes med en forholdsvis kort Gennemgang af Reglerne i Kapitlerne V og VI, der vedrører Socialministeriets Embedsomraade.

Efter hvad man regner, har Landbrugsgets vanskelige Forhold endog direkte i det sidste Par Aar forøget Arbejdsløsheden med 30 000—40 000 Mand, og det har derfor været af stor Interesse for Regeringen at medvirke til at skabe saadanne Forhold i Landbruget, at det ogsaa kunde virke i betydelig Grad til Formindskelse af Arbejdsløsheden. Men selv om dette maatte blive Tilfældet med det samlede Lovforslag, der her foreligger, maa man være klar over, at en vis Tid vil gaa, inden disse Beskæftigelsesforanstaltninger faar det fornødne Udtryk i Praksis. Og selv om de Forventninger, man i saa Henseende maatte nære i Retning af forøget Beskæftigelse, fuldt ud skulde blive opfyldt, er alligevel den Udvikling, der foregaar ude i Verden i Forbindelse med den stigende Rationalisering, Udtryk for en stadig virkende Tendens til at øge Arbejdsløsheden. Under Hensyn til disse forskellige Forhold samt til, at den nyligt ikrafttraadte Socialreform ikke, hvad Arbejdsløshedslovgivningen angaar, er opbygget under Hensyntagen til rene Kriseforhold, er man